

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2022. április 28.*

„Előzetes döntéshozatal – Élelmiszerjog – 2073/2005/EK rendelet – Az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumai – 1. cikk – I. melléklet – Friss baromfihús – E melléklet 1. fejezetének 1.28 pontjában említett szalmonellák jelenlétének az illetékes nemzeti hatóságok általi ellenőrzése – Egyéb kórokozó mikroorganizmusok jelenlétének ellenőrzése – 178/2002/EK rendelet – A 14. cikk (8) bekezdése – A nemzeti hatóságok mérlegelési jogköre – Terjedelem”

A C-89/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) a Bírósághoz 2021. február 12-én érkezett, 2021. február 10-i határozatával terjesztett elő

a **„Romega” UAB**

és

a **Valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Jääskinen tanácselnök, M. Safjan és N. Piçarra (előadó) bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a „Romega” UAB képviselőjében M. Endzinas advokatas és R. Čiupkevičius,
- a litván kormány képviselőjében K. Dieninis és R. Dzikovič, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviselőjében M. Smolek, J. Pavliš és J. Vlácil, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: litván.

- a dán kormány képviselőjében kezdetben: M. Wolff, L. Teilgård és J. Nymann-Lindegren, később: M. Wolff, meghatalmazotti minőségben,
- az olasz kormány képviselőjében G. Palmieri, meghatalmazotti minőségben, segítője: L. Vignato avvocato dello Stato,
- a magyar kormány képviselőjében Fehér M. Z. és Szíjjártó K., meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében W. Farrell, I. Galindo Martín és A. Steiblyté, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2011. október 27-i 1086/2011/EU bizottsági rendelettel (HL 2011. L 281., 7. o.; helyesbítések: HL 2012. L 68., 42. o.; HL 2015. L 68., 90. o.) módosított, az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól szóló, 2005. november 15-i 2073/2005/EK bizottsági rendelet (HL 2005. L 338., 1. o.; helyesbítések: HL 2006. L 278., 32. o.; HL 2015. L 68., 90. o.; HL 2016. L 195., 82. o.; HL 2016. L 195., 83. o.; a továbbiakban: 2073/2005 rendelet) 1. cikkének, valamint I. melléklete 1. fejezete 1.28 pontjának, továbbá az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2002. L 31., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 6. kötet, 463. o.; helyesbítések: HL 2014. L 327., 9. o., HL 2016. L 11., 19. o.) 14. cikke (1), (2) és (8) bekezdésének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a „Romega” UAB, egy baromfihús-nagykereskedő, és a Valstybinė Maisto ir veterinarijos tarnyba (állami élelmiszer-biztonsági és állategészségügyi szolgálat, Litvánia; a továbbiakban: litván hatóság) között e hatóság azon határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyben pénzbírságot szabott ki, és arra kötelezte a Romegát, hogy vonja ki a piacról azokat a baromfihúsokat, amelyekben a szalmonella bizonyos szerotípusainak a jelenlétét mutatták ki.

Jogi háttér

A 178/2002 rendelet

- 3 A 178/2002 rendelet „Cél és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„E rendelet megteremti az emberi egészség magas szintű védelmének és az élelmiszerekkel összefüggő fogyasztói érdekvédelem biztosítékának alapját, figyelembe véve az élelmiszerkínálat sokszínűségét, beleértve a hagyományos termékeket, miközben biztosítja a belső piac hatékony működését. [...]”

4 E rendelet „Élelmiszerbiztonsági követelmények” című 14. cikke kimondja:

„(1) Nem biztonságos élelmiszer nem hozható forgalomba.

(2) Az élelmiszer akkor nem biztonságos, ha:

a) az egészségre ártalmas;

b) emberi fogyasztásra alkalmatlan.

(3) Annak eldöntése során, hogy az élelmiszer biztonságos-e, figyelembe kell venni a következőket:

a) az élelmiszer fogyasztásának, illetve a termelés, feldolgozás és forgalmazás egyes szakaszaiban az élelmiszer felhasználásának szokásos feltételeit; valamint

b) a fogyasztóval közölt információkat, többek között a termék címkéjén feltüntetett információkat, illetve a fogyasztó rendelkezésére álló egyéb információkat egy adott élelmiszer vagy élelmiszercsoport egészségkárosító hatásainak megelőzéséről.

(4) Annak eldöntése során, hogy az élelmiszer ártalmas-e az egészségre, figyelembe kell venni a következőket:

a) az élelmiszert elfogyasztó személy egészségét károsító, azonnal és/vagy rövidtávon és/vagy hosszútávon jelentkező hatások mellett a következő generációknál jelentkező egészségkárosító hatásokat;

b) az esetleg jelentkező, halmozottan toxikus hatásokat;

c) a fogyasztók egy bizonyos kategóriájának élelmiszer-érzékenységet abban az esetben, ha az élelmiszert ennek a fogyasztói csoportnak szánják.

(5) Egy élelmiszer emberi fogyasztásra való alkalmatlanságának megállapítása során figyelembe kell venni, hogy az élelmiszer az eredeti rendeltetése szerint alkalmatlan-e emberi fogyasztásra – vagy azért, mert idegen anyagok által vagy egyéb módon szennyezett, vagy azért, mert rothadásnak vagy bomlásnak indult, illetve romlott.

[...]

(7) A Közösség meghatározott élelmiszerbiztonsági követelményeinek megfelelő élelmiszer a Közösség rendelkezéseiben rögzített követelmények tekintetében biztonságosnak minősül.

(8) Az a körülmény, hogy egy élelmiszer megfelel az adott élelmiszerre vonatkozó meghatározott követelményeknek, nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat az élelmiszer forgalomba hozatalát korlátozó intézkedések [helyesen: korlátozó, megfelelő intézkedések] meghozatalában vagy az élelmiszer piacról való kivonásában, amennyiben felmerül a gyanú, hogy a követelmények teljesülése ellenére az élelmiszer nem biztonságos.

[...]”

A 2073/2005 rendelet

5 A 2073/2005 rendelet (1) és (3) preambulumbekzdése értelmében:

„(1) A közegészség magas szintű védelme az élelmiszerjog egyik alapvető célkitűzése, ahogy ezt [a 178/2002 rendelet] megfogalmazza. Az élelmiszerekben lévő mikrobiológiai veszélyforrások az élelmiszer-eredetű megbetegedések egyik fő forrását jelentik.

[...]

(3) [...] A közegészség védelme, valamint az eltérő értelmezések elkerülése érdekében helyénvaló harmonizált kritériumokat megállapítani az élelmiszerek mikrobiológiai szennyezettségének elfogadható mértékéről, különös tekintettel egyes kórokozó mikroorganizmusokra.”

6 E rendelet „Tárgy és hatály” című 1. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„E rendelet mikrobiológiai kritériumokat állít fel egyes mikroorganizmusokra és megállapítja azokat a végrehajtási szabályokat, amelyeket az élelmiszer-ipari vállalkozóknak [...] általános és konkrét higiéniai intézkedések végrehajtásakor követniük kell. Az illetékes hatóság [...] ellenőrzi az e rendeletben megállapított szabályok betartását, illetve a kritériumok teljesülését azon jogának sérelme nélkül, hogy további mintavételezést és vizsgálatokat végezzen más mikroorganizmusok, azok toxinja vagy anyagcseretermékei kimutatása és mennyiségének meghatározása céljából, akár a folyamatok megfelelő működésének igazolására, akár abban az esetben, ha felmerül a gyanú, hogy az élelmiszer nem biztonságos, akár pedig kockázatelemzés keretében.

[...]”

- 7 Az említett rendelet „Általános követelmények” című 3. cikkének (1) bekezdése előírja az élelmiszeripari vállalkozók számára annak biztosítását, hogy az élelmiszerek megfeleljenek az I. mellékletben meghatározott, vonatkozó mikrobiológiai kritériumoknak. E melléklet tartalmazza az „Élelmiszer-biztonsági kritériumok” című 1. fejezetet, amelynek a 2019. február 7-i (EU) 2019/229 bizottsági rendelettel (HL 2019. L 37., 106. o.) módosított változata az 1.28 pontjában a következőket írja elő:

Élelmiszer-kategória	Mikroorganizmusok/toxinjaik, anyagcsere-termékeik	Minta-vételi terv ⁽¹⁾		Határértékek ⁽²⁾		Referenciamódszer ⁽³⁾	Az a fázis, ahol a kritériumot alkalmazni kell
		N	c	m	M		
1.28. Friss baromfi-hús ⁽²⁰⁾	<i>Salmonella</i> <i>Typhimurium</i> ⁽²¹⁾ <i>Salmonella</i> <i>Enteritidis</i>	5	0	25 g-ban nem kimutatható		EN ISO 6579-1 (kimutatóra) White-Kauffmann-Le Minor-séma (szerotípizálásra)	Forgalomba hozott termékek, eltarthatósági idejük alatt

[...]

⁽²⁰⁾ Ez a kritérium a *Gallus* fajba tartozó tenyészállományokból, a tojótyúkokból, a brojlerekből, valamint a tenyész- és hízópulyka-állományokból származó friss húsról alkalmazandó.”

Az 1086/2011 rendelet

- 8 E rendelet (9) és (10) preambulumbekkezdése a következőképpen szól:

- „(9) Az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóságnak a zoonózisok, a zoonózis-kórokozók és az élelmiszerből származó betegségkötörések Európai Unió-beli, 2008. évi tendenciáiról és forrásairól szóló közösségi összefoglaló jelentése [*The EFSA Journal* (2010); 8(1): 1496] szerint a humán szalmonellózis előfordulásának körülbelül 80%-át – hasonlóan az előző évekhez – a *Salmonella enteritidis* és *Salmonella typhimurium* okozta. A baromfi-hús továbbra is a humán szalmonellózis egyik fő forrása.
- (10) A *Salmonella enteritidis*re és a *Salmonella typhimurium*ra vonatkozó kritérium meghatározása optimális egyensúlyt alakítana ki a baromfi-hús fogyasztásának tulajdonított humán szalmonellózis előfordulásának csökkentése és az említett kritérium alkalmazásával járó gazdasági következmények között. Ugyanakkor arra ösztönözné az élelmiszer-ipari vállalkozásokat, hogy a baromfitermelés korábbi szakaszait érintő intézkedéseket hozzanak, amelyek hozzájárulhatnak valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus prevalenciájának csökkentéséhez. Az, ha az erőfeszítések az említett két szerotípusra irányulnának, összhangban lenne az Uniónak az elsődleges baromfitermelés tekintetében meghatározott céljaival is.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 9 A litván hatóság 2018. október 19-én ellenőrzést végzett a Romegánál egy olyan sürgős közlemény nyomán, amely szerint *Salmonella Kentucky* típusú kórokozó mikroorganizmust mutattak ki Lengyelországból származó friss baromfihúsokban. Ezen ellenőrzés során a szalmonella e szerotípusának jelenlétét mutatták ki a Romega által forgalomba hozott friss baromfihúsokban. E hatóság a 2019. április 4-i intézkedésben 540 euró összegű bírságot szabott ki vele szemben többek között a 178/2002 rendelet 14. cikke (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) és b) pontjának a megsértése miatt.
- 10 2019. április 12-i határozatával a litván hatóság, miután megállapította, hogy a *Salmonella Infantis* jelen van a Romega által forgalomba hozott friss baromfihúsokban, megtiltotta ez utóbbinak az ilyen húsok további forgalmazását, és arra kötelezte, hogy a már forgalomba hozott húsokat vonja ki a piacról és semmisítse meg.
- 11 A Romega keresetet nyújtott be a Vilniaus apygardos administracinis teismashoz (Vilnius megyei közigazgatási bíróság, Litvánia) a 2019. április 4-i intézkedés és a 2019. április 12-i határozat megsemmisítése iránt. E keresetet a 2019. július 2-i ítélettel elutasították, amellyel szemben a Romega fellebbezést nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz. Lényegében arra hivatkozik, hogy a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontja a friss baromfihúsban kizárólag a *Salmonella Enteritidis* és a *Salmonella Typhimurium* jelenlétét tiltja. A Romega szerint az olyan egyéb szalmonella, mint a *Salmonella Kentucky* vagy *Salmonella Infantis*, e húsokban való jelenléte alapján e húsokat nem lehet a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett nem biztonságos élelmiszernek minősíteni.
- 12 A litván hatóság a maga részéről úgy véli, hogy mivel az a hatásköre, hogy gondoskodik a 2073/2005 rendeletben megállapított szabályok betartásáról, illetve kritériumok teljesüléséről e rendelet 1. cikkének megfelelően nem érinti a további mintavételezéshez és vizsgálathoz való jogát, jogosult annak ellenőrzésére, hogy a friss baromfihúsokban ne csak az említett rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontjában felsorolt szalmonella-szerotípusok jelenlétét vizsgálja, hanem a szalmonella olyan szerotípusainak a jelenlétét is, amelyek abban nem szerepelnek. Az, hogy a szalmonella e 1.28 pontban felsorolt szerotípusai e húsokban nincsenek jelen, nem teszi lehetővé, hogy e húsokat az emberi fogyasztás szempontjából automatikusan biztonságosnak lehessen tekinteni.
- 13 A kérdést előterjesztő bíróság megállapítja, hogy ahhoz, hogy a friss baromfihúsok megfeleljenek a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezete 1.28 pontjának, a szalmonella ott említett két szerotípusa – a *Salmonella Typhimurium* és a *Salmonella Enteritidis* – közül egyik sem lehet jelen. Mivel azonban ezt a kritériumot az 1086/2011 rendelet vezette be, e bíróság – tekintettel többek között az utóbbi rendelet (10) preambulumbekkezdésében kimondott azon célkitűzésre, amely a friss baromfihúsok fogyasztásának tulajdonított humán szalmonellózis előfordulásának csökkentésére irányul – azon mérlegelési jogkör terjedelmével kapcsolatban fogalmaz meg kérdést, amellyel az illetékes hatóságok rendelkeznek a szalmonella 2073/2005 rendelet ezen 1.28 pontjában felsoroltaktól eltérő szerotípusai vagy egyéb kórokozó mikroorganizmusok jelenlétének az ellenőrzése során.
- 14 E tekintetben a kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi egyrészt, hogy bár az e mellékletben megállapított kritériumokat csak a szalmonella két szerotípusára kell alkalmazni, a 2073/2005 rendelet 1. cikke egyértelműen kimondja, hogy az illetékes hatóság további mintavételezést és vizsgálatokat végezhet más mikroorganizmusok, azok toxinja vagy anyagcseretermékei

kimutatása és mennyiségének meghatározása céljából, akár a folyamatok megfelelő működésének igazolására, akár abban az esetben, ha felmerül a gyanú, hogy az élelmiszer nem biztonságos, akár pedig kockázatelemzés keretében. Másrészt e bíróság megállapítja, hogy a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) bekezdése tiltja a nem biztonságos élelmiszerek forgalomba hozatalát, és e cikk (8) bekezdése e célból jelentős mérlegelési jogkört biztosít az illetékes hatóságok számára.

- 15 E körülmények között a Lietuvos vyriausioji administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni [a 2073/2005] rendelet 1. cikkét és [a 178/2002] rendelet 14. cikkének (8) bekezdését, hogy azok valamely tagállam illetékes felügyeleti hatóságának mérlegelési mozgásteret biztosítanak annak megállapítására, hogy a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontjában meghatározott követelményeket teljesítő friss baromfihús nem felel meg a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdésében szereplő követelményeknek, abban az esetben, ha az ezen élelmiszer-kategóriába tartozó élelmiszeripari termék – a jelen ügyben tett megállapítás szerint – a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 sorában említettektől eltérő szalmonella szerotípussal szennyezett?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 16 Kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2073/2005 rendelet 1. cikkét a 178/2002 rendelet 14. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy valamely tagállam illetékes hatósága a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett nem biztonságosként kezelheti az olyan friss baromfihúsokból álló élelmiszer-kategóriát, amelyekben a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontja szerinti szalmonella-szerotípusoktól eltérő kórokozó mikroorganizmusokat mutattak ki.
- 17 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 2073/2005 rendelet az 1. cikke értelmében az élelmiszeripari ágazatban „mikrobiológiai kritériumokat [állít fel] egyes mikroorganizmusokra”, és az illetékes hatóságot nemcsak arra jogosítja fel, hogy ellenőrizze e kritériumok teljesülését, hanem arra is, hogy „további mintavételezést és vizsgálatokat végezzen más mikroorganizmusok, azok toxinja vagy anyagcseretermékei kimutatása és mennyiségének meghatározása céljából, akár a folyamatok megfelelő működésének igazolására, akár abban az esetben, ha felmerül a gyanú, hogy az élelmiszer nem biztonságos, akár pedig kockázatelemzés keretében”.
- 18 Ebből, a 2073/2005 rendelet (3) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett rendelkezésből tehát az következik, hogy bár az e rendelet által megállapított mikrobiológiai kritériumokat csak az e rendelet I. mellékletében felsorolt kórokozó mikroorganizmusokra kell alkalmazni, az illetékes hatóság az élelmiszerek általa végzett vizsgálata során nem köteles kizárólag e mikroorganizmusok jelenlétének ellenőrzésére szorítkozni.
- 19 Ezenkívül, bár a 2073/2005 rendelet 3. cikkének (1) bekezdése előírja az élelmiszeripari vállalkozók számára annak biztosítását, hogy az élelmiszerek megfeleljenek az e rendelet I. mellékletében meghatározott mikrobiológiai kritériumoknak, e kötelezettség nem akadályozhatja meg az illetékes hatóságokat abban, hogy a közegészség magas szintű védelmének biztosítására irányuló, az említett rendelet (1) preambulumbekkezdésében kimondott célkitűzésnek megfelelően az e mellékletben szereplőktől eltérő kórokozó mikroorganizmusokat keressenek. Amint azt az Európai Bizottság az írásbeli észrevételeiben hangsúlyozta, az élelmiszer-biztonság említett

melléklet 1. fejezetében meghatározott kritériumainak figyelembevétele érdekében az élelmiszeripari vállalkozóknak az általuk alkalmazott eljárásokba bele kell foglalniuk az egyes mikroorganizmusokkal való szennyeződés rendszeres ellenőrzését, anélkül hogy az ilyen kötelezettség azt jelentené, hogy csak az említett kritériumokban szereplő kórokozó mikroorganizmusok veszélyesek az emberi egészségre.

- 20 Ezt az elemzést megerősíti a 178/2002 rendelet, amely 1. cikke (1) bekezdésének megfelelően megállapítja az uniós élelmiszerjog alapvető rendelkezéseit. E rendelet 14. cikkének (8) bekezdése kifejezetten kimondja, hogy „[a]z a körülmény, hogy egy élelmiszer megfelel az adott élelmiszerre vonatkozó meghatározott követelményeknek, nem akadályozza meg az illetékes hatóságokat az élelmiszer forgalomba hozatalát korlátozó, megfelelő intézkedések meghozatalában vagy az élelmiszer piacról való kivonásában, amennyiben felmerül a gyanú, hogy a követelmények teljesülése ellenére az élelmiszer nem biztonságos”.
- 21 Ami a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdését illeti, abból az következik, hogy meg kell tiltani minden nem biztonságos – azaz az egészségre ártalmas vagy emberi fogyasztásra alkalmatlan – élelmiszer forgalomba hozatalát (2017. január 19-i Queisser Pharma ítélet, C-282/15, EU:C:2017:26, 44. pont).
- 22 Ebben az összefüggésben e rendelet 14. cikkének (7) bekezdése pontosítja, hogy valamely élelmiszernek az élelmiszer-biztonságra vonatkozó uniós jogi különös rendelkezések – mint a jelen esetben a 2073/2005 rendelet rendelkezései – alapján biztonságosnak történő minősítése csak az „[e rendelkezésekben] rögzített követelmények tekintetében” érvényes.
- 23 A 178/2002 rendelet 14. cikkének (1), (2), (7) és (8) bekezdése így lehetővé teszi az illetékes nemzeti hatóságok számára, hogy olyan élelmiszerek forgalomba hozatalát korlátozó, megfelelő intézkedéseket hozzanak vagy olyan élelmiszereket vonjanak ki a piacról, amelyek tekintetében – a rájuk vonatkozó uniós jogi különös rendelkezéseknek való megfelelésük ellenére – e hatóságokban objektív okok alapján felmerül a gyanú, hogy ezen élelmiszerek nem biztonságosak. E rendelkezést tágan kell értelmezni, tekintettel arra, hogy az e rendelet 1. cikkének (1) bekezdése értelmében fontos szerepet tölt be az emberi egészség magas szintű védelme és a magas szintű fogyasztói érdekvédelem elérésében.
- 24 Ebből következik, hogy a 2073/2005 rendeletet nem lehet úgy értelmezni, hogy az megakadályozza az illetékes hatóságot abban, hogy a jelen ítélet előző pontjában leírt körülmények között a valamely élelmiszer-kategória – mint a friss baromfihúsok – esetében a 178/2002 rendelet 14. cikkének (8) bekezdésében említett megfelelő intézkedéseket fogadjon el.
- 25 E tekintetben hozzá kell tenni, hogy az 1086/2011 rendelet (9) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy 2008-ban a humán szalmonellózis előfordulásának körülbelül 80%-át – hasonlóan az előző évekhez – a *Salmonella Enteritidis* és a *Salmonella Typhimurium* okozta, és a baromfihús továbbra is a humán szalmonellózis egyik fő forrása. E rendelet (10) preambulumbekkezdése ugyanakkor pontosítja, hogy az erőfeszítések e két szerotípusra irányuló koncentrációjának ezzel párhuzamosan arra kell ösztönöznie az élelmiszeripari vállalkozókat, hogy a baromfitermelés korábbi szakaszait érintő intézkedéseket hozzanak, amelyek hozzájárulhatnak valamennyi, közegészségügyi szempontból jelentős szalmonella-szerotípus prevalenciájának csökkentéséhez.

- 26 Márpedig, amint azt lényegében a litván, a cseh és az olasz kormány, valamint a Bizottság hangsúlyozza, még ha a jelen esetben a litván hatóság által a friss baromfihúsban kimutatott szerotípusok, azaz a *Salmonella Kentucky* és/vagy a *Salmonella Infantis*, kevésbé elterjedtnek tűnnek, mint a *Salmonella Typhimurium* és a *Salmonella Enteritidis*, nem zárható ki az előbbi két szerotípus egészségre gyakorolt káros hatása.
- 27 A hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság feladata, hogy a 178/2002 rendelet jelen ítélet 23. pontjában értelmezett 14. cikkének a (8) bekezdése alapján megvizsgálja, hogy ezen, a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontjában nem említett szerotípusok jelenléte alapján feltételezhető-e, hogy a szóban forgó friss baromfihús a 178/2002 rendelet 14. cikkének (2)–(5) bekezdése értelmében véve nem biztonságos, valamint az, hogy az e hatóságok által az előbbi rendelkezés alapján hozott intézkedéseket „megfelelő intézkedéseként” igazolja.
- 28 A fenti megfontolásokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2073/2005 rendelet 1. cikkét a 178/2002 rendelet 14. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam illetékes hatósága a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett nem biztonságosként kezelheti az olyan friss baromfihúsokból álló élelmiszer-kategóriát, amelyekben a 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontja szerinti szalmonella-szerotípusoktól eltérő kórokozó mikroorganizmusokat mutattak ki.

A költségekről

- 29 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A 2011. október 27-i 1086/2011/EU bizottsági rendelettel módosított, az élelmiszerek mikrobiológiai kritériumairól szóló, 2005. november 15-i 2073/2005/EK bizottsági rendelet 1. cikkét az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 14. cikkének (8) bekezdésével összefüggésben úgy kell értelmezni, hogy valamely tagállam illetékes hatósága a 178/2002 rendelet 14. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében vett nem biztonságosként kezelheti az olyan friss baromfihúsokból álló élelmiszer-kategóriát, amelyekben az 1086/2011 rendelettel módosított 2073/2005 rendelet I. melléklete 1. fejezetének 1.28 pontja szerinti szalmonella-szerotípusoktól eltérő kórokozó mikroorganizmusokat mutattak ki.

Aláírások